

Název aktivity	Najděte někoho...
Cíl aktivity	Nácvik aktuálně probírané látky. Pohyb Ž po třídě, a tedy aktivizace, ale taky seznámení Ž a nácvik mluvení a dorozumění se mezi sebou a poté s U.
Čas	10–20 min.
Typ aktivity	Frontální zadání a kontrola. Ž mluví ve dvojici a během aktivity vystřídají několik partnerů.
Pomůcky a jejich příprava	Sada kartiček. Každý Ž dostane jednu kartičku. Na kartičkách je napsáno např.: <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Kdo je z Asie., Kdo má psa.</i> aj. (slovesa být + mít) 2. <i>Kdo mluví španělsky., Kdo hraje fotbal.</i> aj. (konjugace sloves v přítomnosti) 3. <i>Kdo umí dobře vařit., Kdo musí zítra brzy vstávat.</i> aj. (modály) 4. <i>Kdo bude zítra pracovat.</i> aj. (budoucí čas) 5. <i>Kdo poslouchal českou hudbu.</i> aj. (minulý čas) 6. <i>Kdo přijel autem?</i> 7. <i>Kdo pojedede autobusem?</i> <p>Varianta: Ž si otázky vymyslí sami, v hodině nebo za domácí úkol z předešlé hodiny.</p>
Zadání a průběh aktivity	<ol style="list-style-type: none"> 1. U ukáže, že Ž dostanou kartičky. Na tabuli nakreslí jednu zvětšenou kartičku a vepíše do ní příklad zadání, např. <i>Kdo má rád pizzu.</i> Vysvětlí, že takového člověka musí Ž hledat a s pomocí Ž vytvoří otázku, kterou je potřeba pokládat, tj. <i>Máš rád/a pizzu?</i> Otázku U zapíše na tabuli. U uvede více takových příkladů. 2. Pak U uvede (opět s pomocí Ž) možné varianty odpovědí a napíše je na tabuli. Odpovědi by měly být stručné, ale opakovat sloveso, o jehož konjugaci nám jde (např. <i>Ano, mám. Ne, nejsem. Ano, hraju. Ne, nevím.</i>) 3. Pak krátce předvede, jak se svou kartičkou obchází postupně Ž, nejprve je zdraví, pak pokládá otázku, pokud dostane kladnou odpověď, zeptá se ještě <i>Jak se jmenujete, prosím?</i>, jméno si zapíše, poté poděkuje, rozloučí se, a jde k dalšímu Ž. 4. Pak U specifikuje cíl hry (mění se podle počtu Ž). 5. Ž chodí po třídě a mluví, U obchází mezi nimi, poslouchá, opravuje. <p>Varianty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ž se musí zeptat všech ostatních Ž, takže výsledkem je jakási kompletní soukromá statistika. 2. Ž se musí zeptat např. tří Ž. 3. Ž musí najít alespoň jednoho, dva, či tři Ž, kteří řeknou ano (v tomto případě je potřeba zadání formulovat tak, aby to bylo pravděpodobné). 4. Ž musí obcházet a dotazovat se tak dlouho, dokud U aktivitu neukončí (nejvíce vyhovuje, pokud jsou ve skupině různé úrovně Ž).
Ukončení aktivity, zhodnocení	Varianty: <ol style="list-style-type: none"> 1. Když jsou všichni Ž hotovi, sednou si a zapíší na papír výsledek svého „výzkumu“. Varianty těchto formulací U předtím napíše na tabuli včetně důležitých slov jako <i>všichni, nikdo, jenom...</i> Ž poté čtou své věty, ostatní Ž poslouchají. 2. Ž zapíší a přečtou větu o Ž, kterých se zeptali. 3. Ž zapíší a přečtou pouze kladnou větu, v níž jmenují jiné Ž. 4. Ž zapíší a přečtou libovolný typ věty – dle své úrovně.

Ž ve všech případech opravuje chyby a ověřuje pravdivost (aby ostatní Ž byli nuceni poslouchat). Pokud jsou Ž pokročilí, je možné navázat krátkou konverzací (*A co vy? Vy máte rád pizzu?* nebo *A kdo ještě má rád pizzu?* apod.)

Zkratky v tabulce: U = učitel, Ž = žák